

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Pàramo i Taberner se'n van | Carles Pàramo, un dels polítics més populars de la comarca i de la província, deixa els afers públics. Des del 1991 ha estat regidor i alcalde de Roses, diputat i president de la Diputació de Girona, president del Consorci de la Costa Brava i del Port de Roses i diputat al Congrés, entre altres càrrecs. Mn. Josep Taberner, rector de Sant Pere de Figueres, la primera parròquia alt-empordanesa, deixa aquesta circumscripció eclesiàstica (i les altres de Figueres i entorns a càrrec seu) per administrar les baix-empordaneses de Begur, Esclanyà, Pals i Regencós. D'altra banda, el Premi Maria Àngels Anglada de narrativa (concedit per l'Institut Ramon Muntaner de Figueres), que ja ha assolit la catorzena edició, va arrencar, créixer i consolidar-se gràcies a la implicació de Pàramo des de la Diputació. I A. M. Puig, J. Tremoleda, A. Romero, F. Guillaumet i un servidor acabem de fer un llibre, a iniciativa de Taberner, sobre la seva mil·lenària parròquia i el conjunt de la vida eclesial de la ciutat.

Vint-i-cinc anys de Schubertiada | Els de Vilabertran poden enorgullir-se del primer quart de segle de la Schubertiada, que es distingeix per la qualitat, la incondicionalitat del seu públic i l'austeritat. Aquesta frugalitat, d'una banda, l'apropa a la que irremissiblement afectava Schubert quan els seus amics van inventar el nom del festival per a les reunions que celebraven per interpretar-lo, admirar-lo i... ajudar-lo. I, de l'altra, la senzillesa l'allunya dels festivals parafernàlia, en què la qualitat musical, si hi és, compta tant com els sopars, la quincalleria i la vida social que hi va associada. La integral dels quartets de corda de Beethoven interpretats pel Quartet Casals ha representat el cim de la programació d'enguany. Cert: la Schubertiada programa cada vegada menys Schubert, però les cançons (els cèlebres *lieder*) són el fil que en segueix justificant el

nom malgrat que s'afegeixin altres gèneris musicals al festival monogràfic.

Garrigàs, agredolç | El dia 1 d'octubre Garrigàs va tenir el desgraciat honor de ser el primer poble empordanès on la Guàrdia Civil avortava la jornada del referèndum. A tres quarts de 10 del matí una part dels veïns, arraiamats a la porta del col·legi electoral (el centre social) van ser violentament agredits (les imatges recollides pels mòbils no admeten dubtes) i van veure, estupefactes, com s'enduien l'urna, les paperetes i l'ordinador municipal. Només quinze veïns havien tingut temps d'exercir el vot. Masegats, indignats i refets, van anar a votar als pobles veïns que, amb més sort que Siurana, Sant Miquel, Sant Mori, Vilaür i Palau de Santa Eulàlia, s'havien estalviat l'assalt dels gendarmes estatals. Pocs dies després, l'esplanada del centre feia goig: s'hi van aplegar més de mil persones (la concentració més gran de tota la història del poble) per retre homenatge als dits pobles afectats per la violència policial.

EL BAIX EMPORDÀ

puri abarca

La recuperació de l'havanera antiga | Peces com *El meu avi*, *La bella Lola*, *La gavina*, *El llop de mar...* són molt conegudes pels seguidors de les cantades d'havaneres. Però l'havanera té els seus orígens catalans en les cantades improvisades a les tavernes

de pescadors (ja al segle XVIII), on es podien sentir valsos, sardanes, cercaviles, polques i tangos, interpretats amb el particular estil d'uns cantaires espontanis. El llibre recentment publicat *Recull d'havaneres i cançons de taverna de l'Empordà*, del begurenc Ricard Balil Forgas, és un bon pas per a la recuperació dels diferents gèneres que sonaven a les antigues tavernes. L'autor (va ser un dels impulsors de la Cantada d'Havaneres de Calella) ha fet el recull de les cançons que conté el llibre i un CD que l'acompanya, la gravació i l'edició musical; la seva filla, Tània Balil Lozoya, s'ha encarregat de la transcripció musical, la producció i l'edició gràfica, i Toni Guillén Cama, de les il·lustracions i la portada.

Projecció internacional del 3D d'Ullastret | El Museu d'Arqueologia de Catalunya a Ullastret ha estat reconegut amb una de les nominacions del Premi Heritage in Motion, convocat per l'Acadèmia Europea de Museus. El reconeixement és en l'apartat d'experiències interactives, per l'audiovisual en 3D que reconstrueix virtualment l'antiga ciutat. L'Acadèmia Europea de Museus és una fundació que representa museus de trenta-vuit països, compromesa amb la recerca, la innovació i la posada en marxa de programes que serveixin per augmentar la qualitat dels serveis museològics. L'audiovisual en 3D de la ciutat ibèrica d'Ullastret ha estat projectat ja en diverses mostres i congressos, d'Europa i dels Estats Units. Després de molts anys d'excavacions, prospeccions geofísiques i obtenció de dades, es va poder reconstruir de manera molt

>> *Projecció internacional del 3D d'Ullastret.*

realista i al detall l'antiga ciutat (datada de l'any 250 aC), no amb les eines informàtiques habituals emprades en arquitectura o arqueologia, sinó amb un sistema de construcció de videojocs.

Tots vam ser la Tallada | L'1 d'octubre hi va haver pobles del Baix Empordà que van patir, com nombrosos indrets de Catalunya, la repressió de la policia espanyola, tan sols perquè uns ciutadans «de bé» (aquests ho són de veritat) volien votar. La imatge més visible de la repressió va ser la de la Tallada d'Empordà, on una tropa de *picoletos* van fer fora els ciutadans amb brutalitat (ja devien aplicar la consigna de l'«a por ellos» que vam conèixer més endavant) i es van endur les urnes (a molts, encara ens queda el dubte de si es dirigien realment a la Tallada o si volien anar a Parlavà, on vota Lluís Llach, i el GPS els va fer la *pirula*). Dies després, un munt de vehicles de Verges aparcats al carrer van aparèixer amb les rodes punxades (uniformats o no, com apuntava l'alcalde, Ignasi Sabater, no s'aturaven). Resistència pacífica va ser la resposta dels ciutadans, la majoria dels quals va optar per anar a votar a altres poblacions. Aquells dies, al Baix Empordà tots vam ser la Tallada i Verges.

LA GARROTXA

joan sala

Les variants imprescindibles, que no arriben | Un nombre important d'entitats i institucions garrotxines, i també de comarques veïnes, a més d'empresaris de la zona i associacions de veïns, han redactat un manifest en què reiteren, una vegada més, la necessitat urgent de fer les variants d'Olot, les Preses i la Vall d'en Bas. No cal fer èmfasi en els perjudicis que els embussos ocasionen diàriament a molts ciutadans. El manifest recorda que, tot i que el Departament de Territori i Sostenibilitat ha qualificat aquesta infraestructura de prioritària, una vegada més oblida els territoris interiors, malgrat la capacitat manifestada d'aquests territoris de generar riquesa. Les polítiques centra-

>> *Noves vies verdes*

listes afavoreixen l'anella metropolitana de Barcelona, com s'ha fet sempre. El manifest detalla les darreres reunions i els contactes mantinguts tant amb el Departament com amb el conseller, i palesa que no s'ha materialitzat res de forma efectiva. Han estat nombroses les vegades que ens hem ocupat d'aquesta preocupació tan llargament manifestada pels usuaris de la zona i també nombroses les vegades que hem sentit les bones paraules dels polítics de torn, que formen una llista ja llarga de consellers i directors generals que han anat desfilar pel Departament, cap dels quals no ha estat capaç d'aportar una solució efectiva al problema.

Noves vies verdes | Es va ampliant la xarxa de vies verdes entre el Pirineu de Girona i la Costa Brava. El Consorci Vies Verdes de Girona, la Diputació de Girona i diversos ajuntaments de les comarques gironines (entre els quals hi ha el de la Vall de Bianya) han signat un conveni de col·laboració per cofinançar aquest projecte d'ampliació. El cofinançament representa una càrrega important per als municipis, i sobretot un plantejament diferent de com s'havia fet anteriorment, ja que ara n'hauran d'assumir una part, quan en èpoques passades anava totalment a càrrec del Ministeri de Medi Ambient i de la Generalitat de Catalunya. D'altra banda, aquest projecte també compta amb una subvenció del Servei de Programes Europeus, de manera que es disposa d'uns diners provinents del FEDER que, de fet,

representen una part petita del pressupost. La connexió de la ruta del Ferro i del Carbó del Ripollès amb la ruta del Carrilet d'Olot a Sant Feliu de Guíxols representarà, un cop executada, un traçat continu des dels Pirineus fins al mar.

Unes jornades històriques | La gent que hem viscut el referèndum de l'1 d'octubre, la manifestació multitudinària de dos dies després i altres esdeveniments tenim la certesa de viure uns moments decisius per al futur del país. La capacitat de mobilització i d'autoorganització dels ciutadans per vigilar els col·legis electorals, des de moltes hores abans d'obrir-los fins que es va fer el recompte de vots, ha estat modèlica, tant a la comarca com arreu del país. Tot i els problemes tècnics que van impedir poder votar durant hores, a la Garrotxa ho va fer un 68,56 % de la població, amb un resultat del 96,12 % a favor del sí. La violència que van patir diversos ciutadans pel fet de voler disposar el seu vot a les urnes va encendre els ànims i es va rebutjar unànimement el dia 3. A Olot, en la manifestació més multitudinària que mai s'ha produït, es van sobrepassar les 15.000 persones, procedents dels diversos pobles garrotxins, i l'aturada d'aquell dia va ser igualment massiva a la comarca. En els parlaments de després de la manifestació, el representant del PSC no va poder parlar, atès que els concentrats van mostrar el seu desacord amb el posicionament d'aquesta formació política amb una xiulada monumental.